

תת"ע 3173/05/15 - מדינת ישראל נגד ר א

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

16 נובמבר 2016

תת"ע 3173-05-15 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' שופט אלון אופיר

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גלי שקרג'י

נגד

ר א

הנאשמים:

ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה.

הנאשם ביצע את העבירה ביום 21.4.2015 עת נהג ברכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה.

במהלך התנהלות תיק זה, עבר הנאשם את כל מבחני הרישוי וכיום הוא אוחז ברישיון נהיגה כדין.

כפועל יוצא ממצבו הנוכחי של הנאשם עתר ב"כ הנאשם לענישה שיקומית תוך שביקש את בית המשפט להאריך מאסר מותנה לתקופה של 7 חודשים התלוי כנגד הנאשם בפרשה זו.

עוד התבקשתי להאריך פסילה מותנית בת 6 חודשים התלויה כנגד הנאשם ולהסתפק ב-89 ימי פסילה כמקובל בענישת נהגים שעברו את מבחני הרישוי במהלך פרשה המייחסת נהיגה לבלתי מורשה.

ב"כ המדינה טענה כי יש הצדקה מלאה נוכח עברו התעבורתי של הנאשם להפעיל את שני העונשים המותנים.

לשיטת המדינה, הגם שרופא הפגם נשוא כתב האישום, עדיין יש הצדקה מלאה לשלוח הנאשם לריצוי מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, זאת לצד פסילה ארוכה.

דין וגזירת הדין -

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע על ידי בית המשפט המחוז (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל:**

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה,

בהתאם לנסיבות העבירה

נסיבות האירוע כפי שהן עולות מכתב האישום אינן מייחסות לנאשם נהיגה בכביש עירוני או התפרעות עם הרכב.

הנאשם נהג בשטח עפר בפזורת העיר רהט ואף שהמדובר ללא ספק בנסיבות חמורות בהן בלתי מורשה לנהיגה אוחז בהגה, הרי שיתר הנסיבות אינן מייצרות חומרה חריגה בפרשה זו.

הנאשם נדון פעמיים בעבר בגין ביצוע עבירה זהה, כאשר האירוע הראשון היה עת היה הנאשם נער ונדון בבית המשפט לנוער ואילו השני בפני כבוד השופטת גרבי בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה + נהיגה על ידי בלתי מורשה - אירוע מיום 7.2.12 (לפני יותר מ- 4 שנים).

צודק בא כח הנאשם כי עבירה זו בוצעה על סיפו של סיום התנאי אשר תלוי היה כנגד הנאשם כפועל יוצא של גזר הדין מיום 7.5.12.

הנאשם שיקם את חייו, התחתן, הפך אב, ומעל לכל עבר את מבחני הרישוי כנדרש (עיוני ומעשי) באופן בו הוא אוחז כיום רישיון נהיגה תקף.

אני סבור כי לקיחת האחריות מצידו על רקע תהליך השיקום שעבר יחד עם העובדה כי הוא הפך מורשה לנהיגה ובהעדר נסיבות מחמירות בפרשה זו, יש בכל אלה כדי להצדיק את הארכת המאסר המותנה.

ביחס לבקשת ההגנה להאריך גם את הפסילה המותנית, אין אני סבור כי יש הצדקה לקבלת רכיב זה של טיעוניה ואסביר דברי.

הנאשם ללא ספק רצדיוויסט הגם שקיים פער זמנים ארוך ומשמעותי בין עבירה לעבירה.

לא נעלמה מעיני העובדה כי הנהיגה הראשונה הייתה עת היה הנאשם קטין ובמיוחד לא מעלמה מעיני הפסיקה לה הפנתה ההגנה ביחס למדיניות הענישה הקשורה לבלתי מורשים שהפכו מורשים לנהיגה.

אני סבור כי תקופת פסילה בת 89 יום מתאימה לסיטואציה של בלתי מורשה ההופך מורשה כאשר ברקע אין לאותו אדם עבר תעבורתי אחר.

כאשר בעברין תנועה סידרתי עסקינן, קמה בעיני חובה (ולו כדי לענות על עקרון ההלימה) להפעיל את הפסילה המותנית ולהוסיף לה במצטבר לפחות את תקופת פסילת המינימום הקבועה בחוק.

עמדת המדינה בעניין הפעלת הפסילה המותנית מתקבלת על ידי באופן מלא.

אני מסכים עם ההגנה כי הפעלת המאסר המותנה בנסיבותיו של הנאשם הספציפי תייצר ענישה בלתי מידתית, אך בכל יתר רכיבי הענישה, מקובלת עלי לחלוטין עמדתה העונשית של המדינה.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 900 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 9 חודשים.

רשיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני מורה על הפעלת עונש של פסילת רשיון הנהיגה למשך 6 כפי שנפסק על תנאי בבית משפט זה ביום 7.5.12 בתיק 2211-02-12 לריצוי באופן חופף לפסילה מסעיף ב' לעיל.

ה. הנני מורה על חידוש עונש המאסר המותנה אשר נגזר על הנאשם למשך 7 חודשים בתיק

2211-02-12 בבית משפט זה ביום 7.5.12 וזאת למשך שנתיים נוספות.

ו. הנאשם טוען כי הפקיד כספים במסגרת צו הבאה בתיק זה. ככל שכספים כאלה אכן מופקדים בבית המשפט, תבצע המזכירות קיזוז של הקנס מהסכום אשר הופקד ויתרת הכספים יושבו לנאשם בהתאם לפרטי חשבון בנק שימסור במזכירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.